

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorvm Libri Tres

Liber Tertivs, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Qvadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 1. Cur magis meriti minus pœnarum habeant in hac vita?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](#)

Cap. III. Damnata feminæ exemplo, voluptates definere in miseria. 29

mensura tua implebitur, & in peccato morieris? fortasse hoc tuū BIB. 22D AD
peccatum erit ultimum, quo implebitur mensura totius commu- ADVERSARIIS
nitatis; & illa propter hoc peccatum, aliorum peccatis adie- SIT IMPLEM-
ctum, peribit; quod non fieret, si poenitentiam cum Italis, cum DA?
Niniuitis, cum alijs egisset, mensuramque peccatorum tuorum,
potius euacuasset, quam impleuisse. Hoc si omnes agamus, fræ-
nabit Deus hæreticos, & hostes nostros ad nihilum rediget.
Nam habent hi quoque suam mensuram & terminum, cùm satie diu fi- Leonar. Less.
dele affixerint, & peccata peccatis sine fine, sine metu Numinis, cumu- de diuin, pere-
lauerint: tunc & ipsis flagellum imminet, quo vel omnes, vel bona fect. l. 13. C. II,
pars eorum dispereat. Sic cùm Assyri & Chaldei populum Dei, &
alias nationes sapientia affixissent, tandem & ipsorum regna cum maxima
mortalius strage euersa sunt. Idem Vandalis, Hunnis, Arianis, &
alijs huiusmodi Ecclesia flagellis ac pestibus accidit. Idem nostris quoque
hereticis eueniet, qui modo ad castigandam superbiam, iactantiam, lu-
xuriam, acediam, aliaq[ue] Catholicorum peccata, ad tantam assurgere po-
tentiam permisisti sunt. Cùm enim Deus eorum malitia & viribus satis
vix fuerit ad fidelium castigationem, & mensura peccatorum fuerit
implata, etiam exscindentur, & in ignem aeternum, tamquam palmitos
præcisi, & omnino inutiles, proieciantur.

C A P V T III.

DAMNATÆ FÆMINÆ EXEMPLO
OSTENDITVR, SICVT HVIVS VITÆ
MALA IN BONA, ITA VICISSIM VOLV-
PTATES IN ÆTERNAS CRUCES
CONVERTI.

SUPEREST adhuc una quæstio, de duobus fratribus, præ- I.
cedente capite & exemplo, à nobis commemoratis. CVR MAGIS
Cùm enim Icilius hæreticus, frater autem eius Catho- MERITI MINUS
licus fuerit; cùm Icilius fratre suo Alberico longè ambitiosior, POENARVM
iniustior, truculentior exiterit; cùm incomparabiliter plures, ac HABEANT IN
seuioribus modis iusserrit contrucidari, cur, obsecro, Icilius tam HAC VITA?
tolerabili, Albericus tam inandito genere mortis è medio sub-
latus est? Siquidem Icilius, prælio victus, captus, in caput vul-
neratus,

D 2

28. Cap. III. Damnatae fominae exemplo, voluptatis desinere in miseria.

neratus, & pede saucius, dolore magis animi, quam vulnerum grauitate confeatus decessit. Albericus autem proditus, captus, ante oculos suos sex filios membratim laceratos, duas filias cum uxore, viuas infelicibus flammis ustulatas vidit, ac tandem pedibus ad equi caudam alligatis per castra tractus, forcipibusque frustillatim discerptus Absyrti alicuius instar miserandum in modum interiit. Quid hoc est rerum? quoniam ista justitia est? Is qui parum peccauit, multum luit; & parum luit, qui fuit omnium facinorum reus? Hancen pœnæ & culpæ æqualitas? istud diuinæ sapientiæ iudicium? Omnino, & quidem æquissimum, sapientissimum. Quia Albericus minus malitiosus, Icilius extremè in omne flagitium proiectus, uterque quidem grauia supplicia promeruit, Icilius autem longè grauiora. Quid autem grauius in ferno? Hinc de illo legitur: *Sine penitentia decepit*. Albericus autem, postquam peccata sua rite confessæ est, mutatis jam æternis Inferni pœnis, in pœnas temporales, nulla satis dira tormenta potuit sustinere, quæ meritis æquiparentur. Immo plerumque hoc sit à filijs lucis, qui cum videant, nullos esse, in hac vita, tam acerbos cruciatus, qui possint vel cum Purgatorij doloribus conferri, etiamsi sint innocentissimi atque sanctissimi, tamen maximas corpori inferunt afflictiones. Eremitæ, Monachi variorum ordinum, qui à mundo separati vix sciunt, nisi è libris, quid sit peccare, quam miserè vestiuntur? quam asperè cubant? quam secura ieunia sibi indicunt? Sic Ioan. Baptista in exemplum, de cuius-vestitu, habitatione, & victu, Euangelica docet historia. At qui plurima quotidie committunt flagitia, non tantum nihil lunt, verum etiam mollibus vestiuntur, in vino, in conuiuijs & luxurijs assidue versantur, rident, ludunt, iocantur, fletum, lachrymas, penitentiam deresstantur. Quod manifestum indicium est, pœnas illorum in alteram vitam differri. Si saperent, ac non insirma prouiderent, utique huius vitæ incommoda omnia libenter tolerarent. Nunc non sapiunt, neque satis credunt,

Esse aliquos Manes, & subterranea regna,
hinc præsentibus bonis inhiant, & quidquid est durum, aut molestem auersantur.

II.

Ad hos erudiendos toties Scriptura sacra inculcat memoriam